

การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5
A Study of Academic Administration for Primary Schools in
Digital Age under the Ubon Ratchathani Primary Educational
Service Area Office 5

แพรวพรรณ ทาสมบูรณ์¹

PreawpanTasomboon¹

¹สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

¹Educational Administration, Faculty of Education, UbonRatchathani Rajabhat University

*Corresponding email: preawpan.tg63@ubru.ac.th

Received: 13 January 2025; Revised: 26 February 2025; Accepted: 28 February 2025

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล 2) เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล จำแนกตามสถานภาพตำแหน่งการปฏิบัติงาน ประสิทธิภาพในการทำงานและขนาดของโรงเรียน 3) ศึกษาปัญหาและแนวทางในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารและครูวิชาการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที (t-test) แบบเป็นอิสระต่อกัน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) กรณีพบความแตกต่างใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูวิชาการที่มีตำแหน่งการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวม ไม่แตกต่างกัน 3) ปัญหาและแนวทางการพัฒนางานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล ปัญหาที่พบ คือ โรงเรียนขาดครูและบุคลากรที่เข้าใจและสามารถปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นได้อย่างชัดเจน ครูสอนไม่ตรงตามวิชาเอก ครูไม่ครบชั้นและขาดแคลนครู ครูมีภาระงานพิเศษอื่นมากเกินไป งบประมาณในการพัฒนาสื่อและ

เทคโนโลยีไม่เพียงพอ และมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการนิเทศการศึกษาไม่มากเท่าที่ควร โดยแนวทางแก้ไขและพัฒนา คือ มีการจัดอบรมเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อให้เชื่อมโยงกับหลักสูตรของสถานศึกษา จัดครูให้ตรงตามเอกและให้ครบชั้น ส่งเสริมให้ครูได้นำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการศึกษามากที่สุด

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ, ผู้บริหารสถานศึกษา, ยุคดิจิทัล

Abstract

The purposes of this research were: 1) to study of academic administration for primary schools in digital age 2) to compare the state of academic administration for primary schools in digital age which was classified by work positions, work experiences and school sizes 3) to examine the problems and guidelines for the academic administration for primary schools in digital age under the Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 5. The sample used in the research were administrators and academic teachers numbering 400 under the Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 5. The research instrument was a questionnaire with the entire confidence value of .95. The statistics used in data analysis include frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and one-way anova. The research findings were as follows. 1) The overall state of the academic administration for primary schools in digital age was in high level. 2) Comparing opinions on the condition of academic administration of primary schools in the digital age, it was found that school administrators and academic teachers with different work positions had no different in overall. 3) The problems and recommendations for the academic administration for primary schools in digital age under the Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 5 as the following. The problems were: lacks of teachers who was able to understand and develop the local curriculum clearly, lack of teachers in class, extra workload, inadequate budget for media and technology development. The recommendations were; it should be training on creating local curriculum concerning the educational institutions and should be arranging teachers according to the major and cover all grades. Moreover, encouraging teachers to use technology in education as much as possible.

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 [1] ได้กล่าวว่า กระบวนการทางการศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีคุณธรรม จริยธรรม สามารถดำรงอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยได้กำหนดการจัดการศึกษาคือให้สถานศึกษาเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่จัดการศึกษาอย่างมีระบบให้แก่ปวงชนได้เรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการ [2] ได้กล่าวว่า สถานศึกษามีบทบาทอำนาจหน้าที่และมีความรับผิดชอบในการบริหารและจัดการงานทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานทั่วไป และด้านการบริหารงานงบประมาณ มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารและจัดการศึกษา โดยปรับโครงสร้างของหน่วยงานทุกระดับให้มีความพร้อม ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา ประยุกต์เทคโนโลยีดิจิทัล มาปรับใช้ในการบริหารงานทั้งระบบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน การจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล นั้น สถานศึกษาเป็นหน่วยงานที่สำคัญในการที่จะนำนโยบายหลักสูตร แนวปฏิบัติ ไปสู่การปฏิบัติซึ่งผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและสามารถพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้บรรลุเป้าหมายได้ โดยงานหลักของการบริหารสถานศึกษา คือด้านงานวิชาการ ความมีมาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษานั้นจะพิจารณาจากผลงานทางด้านวิชาการ โดยเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการจัดโปรแกรมการศึกษา ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง มีการประยุกต์หลักสูตรไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีคุณภาพ การเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การบริหารงานวิชาการ จึงแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และด้านการนิเทศภายใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 [3] ได้วิเคราะห์ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า มากกว่าร้อยละ 50 ขึ้นไป ลดลงทุกกลุ่มสาระ ถ้านำคะแนนที่สอบไปเทียบกับการกำหนดระดับผลการเรียนผ่านช่วงชั้นตามระเบียบการวัดผลการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 ถือว่าผลการประเมินคุณภาพระดับชาติของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ต่ำกว่าเกณฑ์ในระดับมาก ผู้วิจัยในฐานะเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ด้านการจัดการเรียนการสอน และตระหนักว่าการบริหารงานวิชาการเป็นสิ่งจำเป็นต้องได้รับการพัฒนา ปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนเพื่อให้ นักเรียนมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยมีความมุ่งหวังว่าผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการนำไปประยุกต์ ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการ

บริหารงานวิชาการของโรงเรียนให้มีคุณภาพ ทนต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ทักษะที่จำเป็นและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูวิชาการที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 โดยจำแนกตามสถานภาพตำแหน่งการปฏิบัติงาน ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของโรงเรียน
3. เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5

การทบทวนวรรณกรรม

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นให้เกิดการเรียนรู้ของผู้เรียน การพัฒนาหลักสูตร การส่งเสริมงานวิชาการของสถานศึกษา เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล และคุณภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ [4], Katz [5], สุกัญญา แคมช้อย [6], สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน [7], จีรวัดณ์ ภูอาบทอง [8], สงบ อินทรมณี [9] และกิริติ นิมพุม [10] ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล 2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 3) ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนในยุคดิจิทัล 4) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาในยุคดิจิทัล 5) ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาในยุคดิจิทัล 6) ด้านการนิเทศการศึกษาในยุคดิจิทัล

การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล หมายถึง การกำหนดมวลประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งหมดให้กับผู้เรียนโดยเป็นกระบวนการตัดสินใจหาทางเลือก เพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนไปในทางที่ดีเหมาะสมกับผู้เรียน และสถานศึกษามีการนำเทคโนโลยีและสื่อการสอนออนไลน์มาใช้ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หมายถึง การจัดกิจกรรมมวลประสบการณ์แก่ผู้เรียนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล และความสนใจของผู้เรียน จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย ส่งเสริมให้ครูมีการสร้างสื่อและนวัตกรรมใหม่ๆ มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

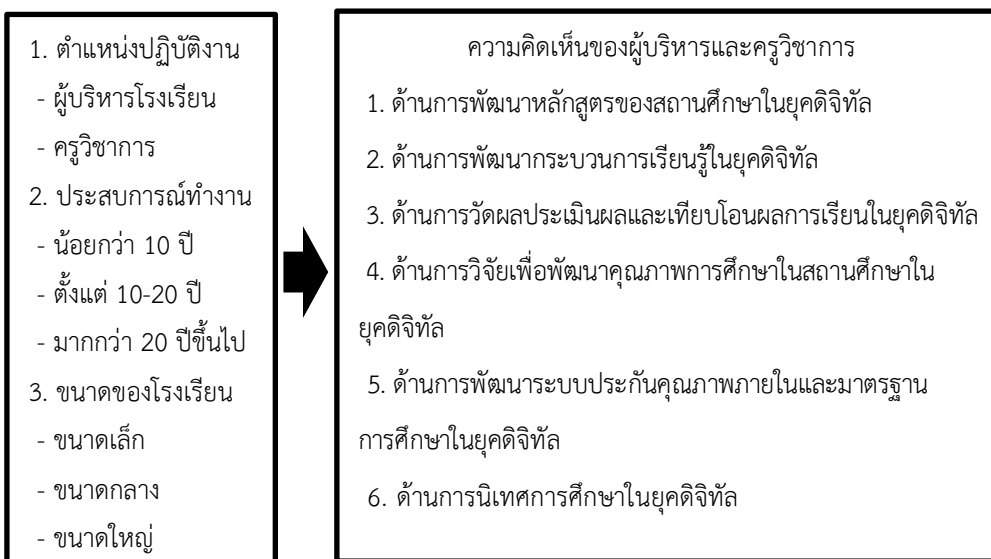
การวัดผลประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียนในยุคดิจิทัล หมายถึง กระบวนการตรวจสอบ และตัดสินคุณภาพของผู้เรียนด้านความรู้ทักษะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล แล้วนำผลที่ได้จากการวัดมาตัดสินคุณค่าเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สามารถนำผลที่ได้ไปเทียบเมื่อมีการย้ายหรือโอนไปต่างสถานศึกษา มีการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้

การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาในยุคดิจิทัล หมายถึง กระบวนการศึกษา ข้อมูลแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนการ เผยแพร่ผลงานวิจัยในหลายช่องทาง รวมถึงออนไลน์ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล

การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาในยุคดิจิทัล หมายถึง กระบวนการพัฒนาการศึกษาเพื่อตรวจสอบควบคุมประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทั้งภายใน และภายนอกจากหน่วยงานต้นสังกัด มีการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศและนำเทคโนโลยีและโปรแกรม ต่างๆมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบให้สะดวกขึ้นและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล

การนิเทศการศึกษาในยุคดิจิทัล หมายถึง กระบวนการบริหารการศึกษาที่ชี้แนะ ช่วยเหลือในการ จัดการเรียนการสอนของครู และสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับการ เปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารและครูวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำนวน 495 คน ปีการศึกษา 2565 แบ่งเป็น ผู้บริหารโรงเรียน 241 คน และ ครูวิชาการ 254 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารและครูวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 5 ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยจำแนกตามวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยใช้ขนาดของโรงเรียน และใช้เกณฑ์การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน [11] ได้ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 197 คน และครูวิชาการ จำนวน 203 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามการศึกษาศาภาพการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำนวน 6 ด้าน โดยมีการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC) โดยคัดเลือกคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไปใช้ได้ จำนวน 60 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .95 แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็นตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน มีลักษณะเป็นแบบการตรวจสอบแบบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในยุคดิจิทัล โดยสร้างคำถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ของลิเคอร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ซึ่งได้ถามความคิดเห็นให้ครอบคลุมการบริหารงานวิชาการ 6 ด้าน

การกำหนดเกณฑ์สำหรับแปลค่าเฉลี่ยคะแนน ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์การประเมินตามแนวทางของเบสท์ และคาน [12] ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อย

คะแนนเฉลี่ย 0.51 – 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open - ended) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคริชาธิล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีเพื่อขอความร่วมมือไปยังสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 5 ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้บริหารและครูวิชาการกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ชุด

3.2. ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามด้วยตนเองไปยังโรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ชุด

3.3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยได้รับแบบสอบถามคืนครบแล้วทำการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่รวบรวมมาได้ จำนวน 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างความเห็นของผู้บริหารโรงเรียนกับครูวิชาการที่มีตำแหน่งต่างกัน โดยใช้การทดสอบที (t-test) ประสิทธิภาพการทำงาน และขนาดโรงเรียน ใช้การทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) กรณีพบความแตกต่างใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์สถานภาพและข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการวิเคราะห์หาค่าความถี่และร้อยละ โดยจำแนกตามตำแหน่ง ประสิทธิภาพการทำงาน และขนาดของโรงเรียน ผลการวิเคราะห์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 400 คน เมื่อจำแนกตามตำแหน่งการทำงาน เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 และเป็นครูวิชาการ จำนวน 317 คน คิดเป็นร้อยละ 79.3 เมื่อจำแนกตามประสิทธิภาพในการทำงาน พบว่า มีประสิทธิภาพการทำงานน้อยกว่า 10 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือ 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.50 รองลงมาคือ ประสิทธิภาพการทำงาน มากกว่า 20 ปี ขึ้นไป มีจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.70 และประสิทธิภาพการทำงาน ตั้งแต่ 10-20 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 71 คน คิดเป็นร้อยละ 17.80 และเมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียน คือ โรงเรียนขนาดกลาง มีจำนวนมากที่สุด คือ 205 คน คิดเป็นร้อยละ 51.20 รองลงมาคือโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 และโรงเรียนขนาดใหญ่ มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.80

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 5 ที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 5 ที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ในภาพรวม

สภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	n = 400		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	3.98	0.72	มาก
2. ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	4.13	0.69	มาก
3. ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนในยุคดิจิทัล	4.23	0.64	มาก
4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	3.97	0.67	มาก
5. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาในยุคดิจิทัล	4.14	0.73	มาก
6. ด้านการนิเทศการศึกษาในยุคดิจิทัล	4.07	0.79	มาก
รวมเฉลี่ย	4.09	0.71	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X}=4.09$, $S.D.=0.71$) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ($\bar{X}=4.23$, $S.D.=0.64$) ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาในยุคดิจิทัล ($\bar{X}=4.14$, $S.D.=0.73$) ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($\bar{X}=4.13$, $S.D.=0.69$) ด้านการนิเทศการศึกษาในยุคดิจิทัล ($\bar{X}=4.07$, $S.D.=0.79$) ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ($\bar{X}=3.98$, $S.D.=0.72$) และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ($\bar{X}=3.97$, $S.D.=0.67$)

2.2. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 5 ที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน โดยภาพรวม ดังแสดงตารางที่ 2 – ตารางที่ 4

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกตามตำแหน่งการปฏิบัติงาน

สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ประถมศึกษาในยุคดิจิทัล	ผู้อำนวยการสถานศึกษา			ครูวิชาการ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	4.06	0.40	มาก	3.96	0.78	มาก
2. ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	4.34	0.48	มาก	4.07	0.73	มาก
3. ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนในยุคดิจิทัล	4.33	0.49	มาก	4.21	0.67	มาก
4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	3.94	0.36	มาก	3.98	0.73	มาก
5. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาในยุคดิจิทัล	4.14	0.50	มาก	4.14	0.78	มาก
6. ด้านการนิเทศการศึกษาในยุคดิจิทัล	4.16	0.46	มาก	4.05	0.85	มาก
รวมเฉลี่ย	4.16	0.45	มาก	4.07	0.76	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 เมื่อจำแนกตามตำแหน่งการปฏิบัติงานที่มีตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการสถานศึกษา โดยรวม ($\bar{X} = 4.16$, $S.D. = 0.45$) และรายด้านอยู่ในระดับมาก และมีตำแหน่งเป็นครูวิชาการ โดยรวม ($\bar{X} = 4.07$, $S.D. = 0.76$) และรายด้านอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

สภาพการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนในยุคดิจิทัล	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	P
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร ของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	3.488	2	1.744	3.439*	.033
	ภายในกลุ่ม	201.309	397	.507		
	รวม	204.797	399			

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน (ต่อ)

สภาพการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนในยุคดิจิทัล	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	P
2. ด้านการพัฒนาระบบการ เรียนรู้ในยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	13.838	2	6.919	15.567*	.000
	ภายในกลุ่ม	176.452	397	.444		
	รวม	190.290	399			
3. ด้านการวัดผลประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน ในยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	4.592	2	2.296	5.799*	.003
	ภายในกลุ่ม	157.182	397	.396		
	รวม	161.774	399			
4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษาใน สถานศึกษาในยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	3.509	2	1.755	4.021*	.019
	ภายในกลุ่ม	173.238	397	.436		
	รวม	176.747	399			
5. ด้านการพัฒนาระบบประกัน คุณภาพภายในและมาตรฐาน การศึกษาในยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	2.912	2	1.456	2.771	.064
	ภายในกลุ่ม	208.557	397	.525		
	รวม	211.469	399			
6. ด้านการนิเทศการศึกษา ในยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	5.998	2	2.999	4.949*	.008
	ภายในกลุ่ม	240.568	397	.606		
	รวม	246.566	399			
รวมเฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	5.723	2	2.862	6.091*	0.021
	ภายในกลุ่ม	192.884	397	0.486		
	รวม	198.607	399			

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารและครูวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ เมื่อเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาลักษณะของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนในยุคดิจิทัล ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาในยุคดิจิทัล และด้านการนิเทศการศึกษาในยุค

ดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษาในยุคดิจิทัล ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

สภาพการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนในยุคดิจิทัล	แหล่งความ แปรปรวน	SS	Df	MS	F	P
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร ของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	11.078	2	5.539	11.35*	.000
	ภายในกลุ่ม	193.718	397	.488		
	รวม	204.797	399			
2. ด้านการพัฒนาระบบการ เรียนรู้ในยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	2.433	2	1.216	2.57	.078
	ภายในกลุ่ม	187.857	397	.473		
	รวม	190.290	399			
3. ด้านการวัดผลประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนใน ยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	6.189	2	3.095	7.90*	.000
	ภายในกลุ่ม	155.585	397	.392		
	รวม	161.774	399			
4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษาใน สถานศึกษาในยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	9.769	2	4.884	11.61*	.000
	ภายในกลุ่ม	166.978	397	.421		
	รวม	176.747	399			
5. ด้านการพัฒนาระบบประกัน คุณภาพภายในและมาตรฐาน การศึกษาในยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	9.331	2	4.665	9.16*	.000
	ภายในกลุ่ม	202.139	397	.509		
	รวม	211.469	399			
6. ด้านการนิเทศการศึกษาใน ยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	10.940	2	5.470	9.22*	.000
	ภายในกลุ่ม	235.627	397	.594		
	รวม	246.566	399			
รวมเฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	8.29	2	4.144	8.64*	0.013
	ภายในกลุ่ม	190.317	397	0.479		
	รวม	198.607	399			

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุค

ดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนในยุคดิจิทัล ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาในยุคดิจิทัล และด้านการนิเทศการศึกษาในยุคดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์

3. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานีเขต 5

3.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ปัญหา คือ โรงเรียนขาดครูและบุคลากรที่เข้าใจและสามารถปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นได้อย่างชัดเจน หลักสูตรขาดความชัดเจน แนวทางการพัฒนา คือ มีการจัดอบรมเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น โรงเรียนประสานงานกับชุมชนเพื่อจัดสรรบุคลากรที่มีความรู้ในชุมชนเป็นวิทยากร

3.2 ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ปัญหา คือ การจัดการเรียนการสอนไม่สอดคล้องกับนโยบาย ครูไม่ครบชั้นและขาดแคลนครู ครูมีภาระงานและงานพิเศษอื่นมากเกินไป และงบประมาณในการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีไม่เพียงพอ แนวทางการพัฒนา คือ มีการจัดอบรมการจัดการเรียนสอนแนวทางใหม่ๆ จัดครูให้ตรงตามเอกและให้ครบชั้น จัดทำหลักสูตรที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ยึดหลักสภาพจริงของนักเรียนเพื่อให้สอดคล้องกับนักเรียนมากที่สุด ที่หลากหลายและทันสมัย

3.3 ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนในยุคดิจิทัล ปัญหา คือ ครูและบุคลากรมีความรู้ในกระบวนการวัดผลประเมินผลน้อย การวัดผลประเมินผลไม่ครอบคลุมทุกตัวชี้วัด เครื่องมือในการวัดผลประเมินผลมีความไม่สอดคล้องกับเป้าหมายและไม่หลากหลาย แนวทางการพัฒนา คือ จัดอบรมให้ความรู้กับครูในการวัดผลและประเมินผลอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ออกแบบเครื่องมือในการวัดผลประเมินผลให้หลากหลายและครอบคลุมทุกตัวชี้วัด และครูบุคลากรนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวัดผลประเมินผล

3.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ปัญหา คือ ครูและบุคลากรไม่มีองค์ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยและการนำเทคโนโลยีมาใช้เท่าที่ควร และครูและบุคลากรไม่ให้ความสำคัญเรื่องการทำวิจัย แนวทางการพัฒนา คือ จัดอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียนและการนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ในการแก้ปัญหานักเรียน สนับสนุนให้มีการจัดทำวิจัยเพื่อพัฒนานักเรียนมากที่สุด และแก้ปัญหานักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยง และนำวิจัยที่จัดทำไปใช้เพื่อพัฒนาและแก้ปัญหาด้านการศึกษา

3.5 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาในยุคดิจิทัล ปัญหา คือ การทำงานในสถานศึกษายังไม่เป็นระบบ ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจด้านการจัดทําระบบคุณภาพภายในไม่ชัดเจน ขาดการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประกันคุณภาพเท่าที่ควร แนวทางการพัฒนา คือ

ผู้บริหารควรมีการมอบหมายงานให้ชัดเจน มีการจัดอบรมบุคลากร ส่งเสริมให้ครูได้นำเทคโนโลยีมาใช้

3.6 ด้านการนิเทศการศึกษาในยุคดิจิทัล ปัญหาคือ ขาดการนิเทศการศึกษาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ไม่มีการนำข้อมูลและผลการนิเทศมาปรับปรุงและพัฒนาการศึกษาต่อไป และมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการนิเทศการศึกษาไม่มากเท่าที่ควร แนวทางการพัฒนา คือ จัดทำโครงสร้างระบบการนิเทศการศึกษาให้ชัดเจน และส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการนิเทศการศึกษาให้เหมาะสม หลากหลายและสอดคล้องกับสถานการณ์

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผลดังนี้

1. สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล 2) ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 3) ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนในยุคดิจิทัล 4) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาในยุคดิจิทัล 5) ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาในยุคดิจิทัล และ 6) ด้านการนิเทศการศึกษาในยุคดิจิทัล โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูวิชาการที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำแนกตามตำแหน่งการปฏิบัติงาน ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน อภิปรายผลได้ ดังนี้

2.1 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูวิชาการที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการจำแนกตามตำแหน่งการปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้ปฏิบัติงานทุกคน คิดว่างานวิชาการเป็นหัวใจหลักในการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาผู้เรียน จึงมีความจำเป็นที่ผู้ปฏิบัติงาน ต้องปรับเปลี่ยนวิธีคิด ประยุกต์เทคโนโลยีเข้ามาใช้ กล่าวคือ ผู้ปฏิบัติงานทุกคนสามารถจัดทำสารของหลักสูตรสถานศึกษา พัฒนาระบบการเรียนรู้ ส่งผลให้งานวิชาการนำไปสู่ การปฏิบัติได้อย่างมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้บริหารและครูวิชาการที่มีตำแหน่งการปฏิบัติงานต่างกัน จึงไม่มีผลต่อความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

2.2 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูวิชาการที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูวิชาการที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหาร

และครูที่มีประสบการณ์ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนในยุคดิจิทัล ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาในยุคดิจิทัล และด้านการนิเทศการศึกษาในยุคดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาในยุคดิจิทัลไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุกัญญา แซ่ม้อย [13] ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูวิชาการที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในยุคดิจิทัล แตกต่างกัน

2.3 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูวิชาการที่มีต่อสภาพการบริหารงานวิชาการ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากโดยภาพรวมมีโรงเรียนขนาดเล็ก 53.5% จึงส่งผลให้การปฏิบัติงานด้านวิชาการที่แตกต่างกับโรงเรียนขนาดกลาง เพราะโรงเรียนขนาดกลางมีความพร้อมในการพัฒนาของแต่ละด้าน กล่าวคือ มีบุคลากร มีสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ มีสื่อเทคโนโลยีมากกว่า ตลอดจนมีงบประมาณและที่เอื้อสนับสนุนการบริหารงานวิชาการมากกว่าซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชลธิ์ กาสมณี [14] ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อสภาพการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เปรียบเทียบตามขนาดโรงเรียน โดยรวมและรายด้านมีความแตกต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางสำคัญในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูวิชาการ พบว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูวิชาการในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 เป็นรายด้าน ทั้งนี้ ได้มุ่งเน้นให้จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย และการวิจัยเป็นเครื่องมือที่จะนำไปสู่เป้าหมายและการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลวิจัยไปใช้

1.1. เนื่องจาก ผลการวิจัยพบว่า ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาในยุคดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับน้อยที่สุด ควรส่งเสริมให้ผู้บริหารและครูผู้สอนได้รับการอบรมด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และนำไปใช้ในการพัฒนางานวิชาการของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.2. ผู้บริหารควรให้ความสำคัญต่องานวิชาการในทุกๆด้าน โดยเฉพาะการนิเทศภายใน และการวัดผลประเมินผล โดยมีการควบคุม กำกับ ดูแลอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และให้การสนับสนุนปัจจัยในการทำงานด้านงบประมาณ เช่น สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ให้เพียงพอ

1.3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรมีบทบาทในการส่งเสริมงานวิชาการในโรงเรียน โดยประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ชุมชน องค์กรเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1. ควรศึกษาแนวทางการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5

2.2. ควรศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนประถมศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5

เอกสารอ้างอิง

- [1] พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562, (2562), ราชกิจจานุเบกษา, เล่มที่ 136, ตอนที่ 57 ก, 1 พฤษภาคม 2562.
- [2] กระทรวงศึกษาธิการ, (2560), แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579, กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- [3] สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5, (2566), แผนการพัฒนาศึกษาขั้นพื้นฐาน 2560-2570, กลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5, อุบลราชธานี.
- [4] สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ, (2560), แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579, กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- [5] R. L. Katz, (2005), "Skills of an effective administrators," Harvard Business Review, 30(1), น. 45-61.
- [6] สุกัญญา แซ่ม้อย, (2565), การบริหารงานวิชาการที่ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคพลิกผัน, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [7] สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, (2562), นโยบายปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 เรื่อง การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน, กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- [8] จีรวัฒน์ ภูอาบทอง, (2564), "การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนเอกชนในจังหวัด ร้อยเอ็ด," วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด, ร้อยเอ็ด.
- [9] สงบ อินทรมณี, (2562), "การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล," วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น, 16(1): น. 353-360.
- [10] กิรติ นิยมพุม, (2565), "การศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับคุณภาพผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร," วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, จันทบุรี.
- [11] R. V. Krejcie, and D. W. Morgan, (1970), "Determining Sample Size for Research Activities," Educational and Psychological Measurement, vol. 30(3), น. 607-610.

- [12] Best and K James, (1993), "Research in education," (7th ed.), Boston: Allyn and Bacon
- [13] สุกัญญา แซ่มซ้อย, (2562), "การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล," กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [14] ชลนที กาตมณี, (2562), "การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา: กรณีศึกษาโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย," วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยพะเยา.